33ste jaar. — Nr 82. Zaterdag 10 Juli 1886.

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

Men schrijft in te **Tongeren** bij M. COLLÉE, uitgever en eigenaar van dit blad.

De *Postrijder* verschijnt 's dinsdags, 's donderdags en 's zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten *franco* gedaan worden aan den uitgever, **groote Markt, n° 37-39, te Tongeren.**

Abonnement

Drie maal per week **6** francs per jaar.
Twee » » **5** » »
Een » » **4** » »
Een blad afzonderlijk **15** centimen.
De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.
Aankondigingen **15** centimen per drukregel.
Reclamen, vonnissen en andere artikels vooraan of midden in het blad : **1** fr. den drukregel.

TONGEREN, 10 JULI.

Van alles wat.

Bij gelegenheid van de opening der zittingen van den provinciaalen raad, heeft de bestendige deputatie van Limburg, volgens jaarlijksche gewoonte, den toestand der provinciale belangen bekend gemaakt. Wij ontleenen aan den *Exposé* de volgende bijzonderheden.

⁂

Op den 31e december 1885 bestond de bevolking der provincie uit 214.875 inwoners.

In 1884 heeft zij zich versterkt van 1,919 ; aldus telde zij op den 31e december 1884, 216.794 zielen.

Indien wij dit getal verdeelen dan vinden wij voor de stad Hasselt eene vermeerdering van 566, voor St-Truiden eene vermeerdering van 98 en voor Tongeren eene vermeerdering van 157 zielen. De hedendaagsche bevolking van Tongeren beloopt 8.516 inwoners waaronder 3.998 van het mannelijk en 4,518 van het vronwelijk geslacht. De bevolking der dorpen van het arrondissement is van haren kant van 1,324 zielen verhoogd.

⁂

Er zijn in het arrondissement Tongeren 1412 kiezers voor de kamers waarvan 278 voor de stad Tongeren en 1134 voor de dorpen.

Achttien personen der provincie betalen den cijns van fr. 2,116,40 en zijn dus kiesbaar voor den Senaat. Bij deze lijst heeft men gevoegd de namen der 17 personen die het meest betalen na de kiesbaren, alsook de namen der 10 personen die na deze het meest belast zijn.

Er zijn in het kanton Tongeren 1597 provinciale kiezers.

De stad Tongeren telt 829 gemeente kiezers.

⁂

In het jaar 1885 heeft de bestendige deputatie 51 zittingen gehouden.

⁂

De provinciale hondentaks heeft in 1885, fr. 61,355,50 opgebracht, hetzij fr. 1,940,50 meer dan het vorig jaar. De taks op de sterke drauken en den tabak heeft 111,147 fr. opgebracht, hetzij 2,169,75 meer dan het vorig jaar.

Integendeel de taks van 10 franken op de jachtbrieven *(ports d'armes)* heeft in 1885 slechts 6,780 fr. opgebracht, dat is eene vermindering van 120 fr. tegen het vorig jaar.

⁂

De bevolking der twee hospitalen voor krankzinnigen te St-Truiden ingericht, bedroeg den 31 december 1885 het getal van 851 zieken, waaronder 473 mannen en 378 vronwen. Op denzelfden datum waren er in de provincie 118 doolstommen, waaronder 84 mannen en 34 vronwen ; 197 blinden, waaronder 105 mannen en 92 vronwen.

Het bedelaarsgesticht van Reckheim telde op den 1 januari 1886, 498 personen, waaronder 486 mannen en 12 vronwen.

⁂

De kerken der provincie zijn bediend door 8 pastoors-dekens van 1e klas, 10 van 2e klas, 210 desservanten, 9 kapelbedienaars, 66 kapelaans en 7 administrateurs.

⁂

Het schoolgebied van Tongeren telt 83 lagere scholen waaronder 50 gemeente en 33 aangenomene scholen. De gemeente scholen verdeelen zich in 35 gemengde scholen, 12 jongens scholen en 3 meisjes scholen. De aangenomene scholen bevatten 22 gemengde scholen, 5 jongens scholen en 6 meisjes scholen. De gemeente scholen tellen 146 onderwijzers en hulponderwijzers en 26 onderwijzeressen en hulponderwijzeressen, 't zij een personeel van 172 personen. De aangenomene scholen tellen 153 onderwijzers en hulponderwijzers en 51 onderwijzeressen en hulponderwijzeressen, 't zij een personeel van 204 personen.

⁂

Gedurende het jaar 1884-1885, heeft het atheneum van Tongeren geteld 56 leerlingen voor de humaniteiten of latijnsche klassen, en 3 voor de professionneele afdeeling. Het budget van 1885 bedraagt de som van fr. 52,005,62.

⁂

Den 1 augustus 1885 telde de voorbereidende afdeeling der middelbare school van Tongeren 126 leerlingen en de middelbare afdeeling 55.

De teekenschool van Tongeren is in 1885 bijgewoond geworden door 65 leerlingen.

⁂

De vertooningszalen van de Concordia en den Casino zijn aangenomen als regelmatige schouwburgen, gelijkvormig de bepalingen van het reglement op de dramatische premien.

⁂

De provincie Limburg telt 60 dokters in de drie vakken der geneeskunde, 1 dokter in vroedkunde en 1 dokter in geneeskunde, 2 tandmeesters, 39 apothekers, 4 drogisten en 154 wijzevrouwen. In dit getal vinden wij voor het arrondissement Tongeren 21 doctors in de drie vakken der geneeskunde, 15 apothekers en 70 wijzevrouwen.

⁂

In den loop van het jaar 1885, zijn er in het arrondissement Tongeren werken van gezondheidsmaking uitgevoerd voor eene som van 40,162,22 fr. voor dewelke er subsidien vergund zijn ten bedrage van 16,402 fr.

⁂

Een post gendarmen is te Lommel gevestigd : te Alken en te Cortessem zijn brigaden ingesteld.

In 1885 heeft de gendarmerie der provincie 447 aanhoudingen gedaan en 2.455 proces-verbalen gemaakt.

In 1885 zijn er in het arrondissement 247 jachtbrieven *(ports d'armes)* afgeleverd.

⁂

De rechtbank van Tongeren heeft gedurende het jaar te vonnissen gehad 288 burgerlijke zaken, 196 handelszaken en 141 zaken op rekwest. De correctionneele rechtbank heeft zich bezig gehouden met 486 zaken, waarin 841 beschuldigden betrokken waren. De politie rechtbank van Tongeren heeft 457 betichten te vonnissen gehad.

⁂

In den loop van het jaar 1885, is de nijverheids decoratie toegestaan aan drie personen dezer stad, te weten : aan MM. L. Voermans en J. Timmermans en aan mej. C. Vroonen, voor lange en getrouwe diensten, de eerste in de drukkerij van M. Collée, de tweede in den houthandel van M. Joseph Christiaens, de derde in het magazijn van M. Vroonen-Aerts te Tongeren.

⁂

De bestendige deputatie heeft besloten dat de volgende buurtspoorwegen den voorkeur zullen hebben om voor alle andere aangelegd te worden:

1° Van Maeseyck naar Borgworm, langs Mechelen aan de Maas, Lanaeken, Riempst, Sichen-Sussen-Bolré, Tongeren en Heers.

2° Van Tongeren naar Heppen, langs Vliermaal, Cortessem, Hasselt en Beeringen.

3° Van Maeseyck naar Brée, met verlenging tot aan den Luiker-Limburger spoorweg.

De uitvoer dezer spoorwegen verzekerd zijnde, heeft de bestendige deputatie beslist de tusschenkomst der provincie te verleenen, ten beloope van de som van 50,000 fr. annuiteiten voor de hooger gemelde spoorwegen alsook voor alle andere lijnen begrepen in het spoornet voorgesteld door de speciale provinciale als door de nationale maatschappij. De buurtspoorweg Bree, Peer, Burg-Leopold is onder het getal dergene waarvan het nut herkend is door de speciale commissie.

Andere spoorwegen zijn ter studie.

1° Van Hasselt naar Tongeren langs den steenweg.

2° Van Borgworm naar Tongeren langs Heers.

3° Van Tongeren naar Lanaeken langs Herderen Riempst, Hees, en Veldwezelt, verbindende Neerhaeren aan den ontworpen spoorweg van Maeseyck naar Lanaeken en met vertakking van Riempst langs Bitzingen naar Visé.

4° Van Hasselt naar Heppen langs Zonhoven, Zolder, Heusden, Beeringen, en Beverloo.

⁂

Het gouvernement heeft onlangs eene commissie aangesteld gelast met een enkwest te houden over de oorzaken van de crisis in landbouw, nijverheid en koophandel en den toestand van de werkende klas in België. Zij is samengesteld uit geleerden, voorname nijveraars en kooplieden zonder onderscheid van denkwijze.

Deze commissie heeft reeds verscheidene zittingen gehouden en zal ook, in de hoofdsteden der provincien en in de nijverheidscentrums, hoorzittingen zetten. Wie vraagt om gehoord te worden, 't zij meester, 't zij werkman, wordt toegelaten. Geen ander doel wordt beoogd dan de ontwikkeling van den landbouw, nijverheid en koophandel en tot de oplossing te geraken van 't geen men de sociale kwestie noemt, in andere woorden het lot der werkende klas verbeteren en de goede betrekkingen herstellen tusschen meesters en werklieden.

Wat verschil van handelwijze tusschen de liberale en de katholieke ministers.

Het liberal ministerie stelde een enkwestecommissie aan om den schoolstoorlog tot in de verst afgelegene gehuchten aan te vuren en 4.4 van genzen aan 't staatsgebiedsmoedige te laten lekken en trekken. Minuten en minuten deed zij verkwisten aan schoolpalezen en bekommerde zich niet het minste met de ware belangen des lands.

Het katholiek ministerie bekommert zich grootelijks met de belangen van landbouw, nijverheid en koophandel, en, in plaats van onze 's zuren arbeid gewonnen centen te verkwisten, worden zij besteed aan nuttige openbare werken om de overstroomingen te bestrijden en nieuwe spoorwegen, vaarten en wegen te openen.

⁂

De liberalen en radikalen aanzien beide de werkerscommissie met eene kwade oog.

De liberalen betreuren dat deze commissie geen pompmachien is om de Staatskas leeg te trekken, maar integendeel klaarblijkelijk de duurzame verbetering van 't lot des werkmans najaagt.

De radikalen zijn ook de werkerscommissie zoo vijandig als 't maar zijn kan. Zij begeeren geene regelmatige oplossing der sociale kwestie omdat zij, van dien dag al, de werkende klas nimmer zouden kunnen exploiteeren en alle hoop zou verloren zijn van eens langs den nij der werkliedenheid te bekomen. Want, eens de sociale kwestie ten voordeele van den werkman opgelost, zou deze nimmer tot wanorde en revolutie overslaan, hij zou voor vronw en kinderen zorgen en dit zou dan ook 't visschen in troebel water onmogelijk maken.

⁂

De *Courrier de Bruxelles* had in de maand april niet minder dan 50 moorden opgeteld die er sedert den 1 januari dat wil zeggen slechts in 3 maanden, in ons vaderland hebben plaats gehad.

Is het sedert dien tijd verbeterd ? Geenszins, want had de *Courrier de Bruxelles* met zijne optelling willen doorgaan, hij zou zeker van 1 januari-1 juli, niet minder dan 100 moorden mogen constateeren. We zwijgen nu nog van die menigvuldige kindermoorden, die door hunne wulpsche en onmenschelijke moeders — zoo zij dien naam nog verdienen — soms onder de verschrikkelijkste omstandigheden plaats hebben.

Ziehier dan de droevige lijst van moorden en moordaanslagen, die er in eene enkele week in België hebben plaats gehad.

Vooreerst een moordaanslag van zekere Polain, photograaf, in de omstreken van Bergen. De schuldige heeft den tijd gehad om te vluchten ; wij vernemen echter dat hij nu in Frankryk is aangehouden ; het slachtoffer verkeert in zorgwekkenden toestand.

Vervolgens eene verschrikkelijke moord te Oud Turnhout, waarbij een ontaarde man zijne vrouw om het leven heeft gebracht en zich vervolgens uit wanhoop heeft verhangen. De ellendeling heeft men aan den strop gevonden met het bebloed mes in de hand.

Een grijsaard van ruim 60 jaren, te Herve woonachtig, ontzieet zich niet zijne laatste levensdagen door een moordaanslag te bevlekken. Sedert eenigen tijd vervolgde hij een meisje van 29 jaren en toen hij eindelijk bemerkte dat zij niets met hem wilde te doen hebben, joeg hij haar een kogel door het lijf en schoot zich vervolgens op de plaats dood.

Op denzelfden dag is Antwerpen eveneens van een moordaanslag getuige geweest. De held van dit droevig drama is een zekere Vermeulen, die reeds sedert eenigen tijd met zijne vrouw in oneenigheid leefde. Op klaren dag en in het publiek op den boulevard, valt hij zijne vrouw en zijnen halven broeder aan en lost tot 4 revolverschoten op de ongelukkigen. De beide slachtoffers zijn deerlijk gewond naar het gasthuis gebracht.

Het alom gekende dorp Waterloo is verleden dinsdag ook het toneel geweest van een verschrikkelijken moord. Een landbouwer, Goossens genaamd heeft ten gevolge van eene hevige woordenwisseling zijne zwager met een zeis zulk een hevige wond toegebracht dat het slachtoffer, na een verschrikkelijk lijden van twee dagen is overleden.

In de voorstad Sint-Josse-ten-Noode heeft een kuiper zijne vrouw met eene groot messaangevallen. De ongelukkige echtgenoote ontsnapte door de vlucht aan de dood en de echtgenoot heeft zich vervolgens met hetzelfde wapen eene hevige wonde aan de keel toegebracht.

In eene enkele week hebben er dus niet minder dan « 7 moordaanslagen » in ons klein vaderland plaats gehad.

Voeg daar nu bij de moord van St-Gilles met al de bijzonderheden waarvan wij gesproken hebben.

Zou men dan nog durven beweeren dat het getal moorden niet vermeerderd is en dat het niet treurig begint uit te zien in België.

⁂

De Mueller heeft eene statistiek opgemaakt opzichtens het verbruik in Europa van bier en sterke drauken. Ziehier den korte inhoud van het verbruik in België en zijne droevige gevolgen : Jaarlijks worden 45,000,000 franken uitgegeven aan sterke drauken ; er worden 12 liters jenever en 240 liters bier per jaar en per inwoner verbruikt ; er bestaat 1 herberg per 44 inwoners ; er is eene vermeerdering van 80 t. h. in het cijfer der zelfmoorden, van 104 t. h. in het getal der zinneloozen, van 141 t. h. in de misdaden.

Schrikkelijk, niet waar ? Ook bekleeden wij den vierden rang tusschen de volkeren van Europa. Zulks is vleiend voor onze eigendijkde !

Zou het dan niet meer dan tijd zijn dat wij eene wet kregen tegen het misbruik der sterke dranken ? Alle naburige landen hebben er eene. Er zijn dus geene lange studien noodig om het ontwerp op te stellen. Het is dan ook te hopen dat dit ontwerp een der eerste zal wezen op de dagorde der Kamer van Volksvertegenwoordigers.

⁂

Vaughan, Cadignan, Bernard en Co. — Bij het uitspreken van elk dezer namen herinnert men de misdadige feiten, die zij bedreven hebben.

De eerste herinnert ons twee laffe moordenaars, die tot levenswaangarheid veroordeeld werden !

De tweede, eenen ellendigen dief en altrugpleger die vijf maal door het gerecht tot verscheidene jaren gevangenisstraf veroordeeld is.

De derde is een ontrouwe priester, die met het geld der bisschoppelijke kas de plaat poetste, naar Amerika vluchtte, het geld daar op onbetamelijke manier verbraste, eindelijk uitgeleverd, hier verleden week tot drij jaren gevangenis veroordeeld werd.

Van die kompagnie maken nog deel Fontainas, die de broeder van eene onderwijzeres, die hij bedrogen had, in tweegevecht vermoordde. De Gand en Belanoy, veroordeeld tot diefstal en valsch schrift, enz. enz.

Welken opmerkelijk is het, dat al die ellendige veroordeelden door de geuzenpers verdedigd werden.

Wat beslist dit ? Dat de geuzenpers de organen zijn geworden der moordenaars, dieven, altruggebaats, valsche testamentmakers en laffe verleiders.

Sapristie, wat deftige pers !

⁂

Voor de eerste maal sedert 12 jaren, heeft het Beiersch hof verleden week deelgenomen aan de groote processie te Munchen, ter gedeg uheid van den H. Sacramentsdag. Achter den troonhemel, waaronder de Aartsbisschop met het Allerheiligste ging, volgden de prins-regent met de andere prinsen, de hooge hofbeambten, de ministers, de leden der beide Kamers, de leeraren der hoogeschool, de burgemeester met den gemeenteraad enz. In eene dit berichten werd het aantal personen in den stoet op meer dan 10.000 geschat.

Landbouw wedstrijd.

Ziehier den uitslag van den wedstrijd die verleden zondag en maandag te Tongeren heeft plaats gehad voor landbouw werktuigen en dieren.

PAARDENRAS.

1e Concours. *Hengsten.* — 1e pr. Hannosset te Fize-le-Marsal. — 2e pr. Colson te Tihange. — 3e pr. Clement Moes te Bleret. — 4e pr. P. F. Servais te Kemexhe. — 5e pr. Lambert Mathei te Goyer. — 6e pr. Stanislas Mathei te Goyer.

2e Concours. *Merriens.* — 1 pr. Cl. Moes te Bleret. — 2 pr. Edm. Jans te Oleye. — 3e pr. Wathour te Remicourt. — 4e pr. Roginster te Frelonx. — 5e pr. Fourage te Malaxhe.

3e Concours *Hengstveulens.* — 1e pr. Lambert Mathei te Goyer. — 2 pr. Lejeune te Hartenge. — 3e pr. Hennosset te Fize-le-Marsal. — 4e pr. Aug. Jacques te Limont. — 5 pr. Ed. Moes te Liers. — 6e pr. Wathour te Remicourt.

Eervolle meldingen. — Motkin te Baugniez. — Lambert Stauven te Vliermael.

4e Concours. *Merrieveulens.* — 1e pr. Roginster te Frelonx. — 2e pr. Fourage te Malaxhe. — 3e pr. Jacques te Seraing-Château. — 4e pr. Flaba te Remicourt. — 5e pr. L. Beckers te Skerbosch.

DE BRUIDSCHAT

(1e VERVOLG).

Het gezicht van dit uithangbord bracht onzen held meer in verrukking, dan op dit oogenblik een kunststuk van een of ander groot meester zou gedaan hebben. Veel kens bleef hem niet over, daar de *Gouden Arend* de eenige herberg van het gehucht was, die ondanks het verblindende van haren naam, voor geen paleis kon doorgaan ofschoon er alles zindelijk en net uitzag.

Wat een bekoorlijkheid bezit toch die gelukkige en vriendelijke jeugd. Nauwelijks vertoont zij zich of ieder dringt zich welwillend om haar heen. Zoo haast zette Frederik niet den voet op den dorpel, of reeds werd hij door de weerdin en hare beide dochters welkom geheeten. Zeker hadden zij wel dadelijk aan het sierlijke zijner houding, de fijnheid zijner handen zijn blanken hals begrepen, dat men hier met geen gewoon voetreiziger, beeldjeskoopman of reizende kramer te doen had.

Terwijl een der meisjes hem van zijnen zak hielp ontlasten en de andere de tafel dekte, klotste de oude vronw, die over alles 't oog hield en overal te gelijker tijd was, eenige eieren, stak het fourneis aan en plukte een kieken.

Frederik zette zich aan tafel, deed het maal eer aan, vond alles overheerlijk, wat geene geringe voldoening voor de drij vronwen was, die zich niet genoeg in het gezicht van dien knappen reizenden jongeling konden vergasten, die met zulk een gretige eetlust zijn avondmaal gebruikte.

Den volgenden morgend deed een vroegtijdig en vriendelijk bezoeker hem ontwaken ; de zon begroette onzen reiziger met vollen glans op zijne kamer. Frederik sprong uit zijn bed en opende het venster : de Grense stroomde tusschen slanke dennen en popu ieren, aan zijne voeten en kronkelde zich als een zilveren lint, door het dal ; aan de overzijde der rivier stegen rookwolkjes uit de schoorsteenen der met riet gedekte huisjes, die hier en daar in het groen verspreid lagen, terwijl aan den gezichteinder, op de helling van een heuvel, een oud gothiek kasteel met zijne torens boven het krachtig gebladerde der aloude eiken uitstak. Ook het leven ontbrak niet aan dit landelijk tableel : het *angelus* klepte in de frissche morgendlucht ; de vogelen begroetten den nieuwen dag en de molen was onder de dennen druk in werking. Dit was meer dan voldoende om onzen jeugdigen schilder te doen blijven.

Na verloop van eenige dagen, werd hij de vriend des huizes, had hij het portret der beide dochters en dat zijner weerdin gemaakt, en was zijn naam in St-maurice reeds bekend. Van verscheidene uren in den omtrek kwam men er heen om de portretten te zien, en de pachteressen der omliggende hoeven hadden er geene haar gouden kruis voor willen geven om zulk eene onderscheiding te genieten. Frederik, die kwistig met zijn talent was, maakte er eenigen gelukkig, door haar portret te schilderen en van toen al had zijn roem paal noch perk meer. Men sprak alleen over hem, men zwoer bij Frederik ; kortom hij werd de lieveling van het dorp. De goedheid van zijn hart trok niet minder dan zijn talentvol penseel aller bewondering tot zich. Thomas Frone was in de milicie gevallen en, den avond voor zijn vertrek, bood hij Frederik drij kronen aan om bij zijn paspoort ook het portret zijner beminde te kunnen voegen.

Frederik had het portret gemaakt en de prijs van zijn werk in den knapzak van den loteling gestoken, waarbij hij een sommetje voegde waarmee de loteling zijn verdriet een weinig moest verzetten. De bewondering was zoo hoog gestegen, dat er, zoo hij aldaar had willen blijven wonen, menige traan van vreugde zou gestort geworden zijn. Om zich nog meer bemind te maken deelde hij nu en dan eenig kopergeld onder de jongens uit die op het kerkplein speelden, zoodat, wanneer hij des morgens uitging, er voor de deur van den *Gouden Arend*, een dubbele rei klanten stonden, die elkaar betwisten wie zijn goed zou dragen. De eene groep de schilderbist, de andere maakte zich van zijn stok meester, deze van den zonneschern, gene nam het schilders-oelje, waarna Frederik het teeken tot den aftocht gal en, door zijne pages gevolgd, den weg naar het gebergte insloeg. Een onvoorzien toeval zette de kroon op zijnen roem.

Men naderde den 22 september, het patroonfeest van het dorp. De klokkenluider en de koster hadden weinig zorg voor het van gedragen, waarop de heilige Maurits was voorgesteld. De ratten, die met deze onachtzaamheid hun voordeel deden, hadden zich zoo aan de zijde wel te goed gedaan, waarmede de trekken van den aanvoerder van het Thebaansche legioen waren voorgesteld, dat er van den heiligen Maurits niets meer over bleef...

Men oordeele over de ontsteltenis van den goeden pastoor, toen hij het geheele vaan in flarden, verzield en algebeten vond, men stelle zich den schrik van het geheele dorp voor ! 't Was eene algemeene ontsteltenis, die iedereen in de straat deed stilstaan, om over dat verschrikkelijk voorval te spreken. De klokkenluider en de koster dubbelden zich metgens meer vertoonen, de pastoor en de burgemeester gingen met een bedrukt gelaat door het dorp en raadpleegden over de middelen om het verlies te herstellen. In den *Gouden Arend*, was de ongerustheid buitengewoon ; meester en dochters vroegen elkaar met angst al wat er van het dorp zonder patroon worden zou. Alleen Frederik behield eene Spartaansche kalmte. Den 22 september, bij het opkomen der zon, klopte hij aan de deur der pastorij en hood den pastoor een heiligen Maurits vol gratie en jeugdig in eene krijgshaftige en overwinnende houding aan. Door een verheldingskracht die waarlijk aan 't wonderbaarlijke grenste, olschoon hij het vorige vaan dat door de ratten opgeeten was, nooit gezien had, was houding, kleeding en gelijkenis door hem geraden en getroffen. De goede pastoor drukte hem, geheel verrukt, als een engel die uit den hemel was neergedaald, in zijne armen.

Ik ga stilzwijgend de ontroering der geloovigen voorbij, toen zij aan den stok, die sedert verscheidene weken ledig was, het zegevierende beeld des glorietijkens martelaars prijken zagen. Te midden der to juichingen van de verwonderde gemeente, werd het vaan door de straten van het dorp gedragen.

Toen men er de trekken van den heilige, die men verloren waande, terugvond, hieven de hoeren luide vreugdekreten aan en werd Frederik door de vrouwen, die hem de handen kusten, omringd.

Gelukkige dagen worden ons met gierige hand geschonken.

Hoe bekoorlijk deze levenswijze ook zijn moeht zoo kon zij toch niet lang blijven duren ; de rustplaatsen van de zwervende kunstenaars mogen uitlokkend en vriendelijk zijn, toch blijft een kunstenaar, die zijne weerde kent, er slechts een oogenblik verpoozen en vestiht er zich nimmer.

Reeds begon zich de winter, die in het gebergte altijd vroeger aanvangt, te doen gevoelen en werden de morgenden koud en de avonden lang. Hoewel de natuur nog heerlijk schoon bleef, zoo was de scherpe octobrwind toch huivergmwekkend, zoodat Frederik, ondanks de behaalde zegerpraal die hem tot den algemeenen lieveling verheven had, ondanks de voortdurende zorgen, waarmede hij in den *Gouden Arend* overladen werd, plan maakte om verder te gaan, toen eene onverwachte ontmoeting zijn vertrek deed uitstellen.

II.

Alvorens St-Maurice te verlaten, wilde hij nog eenmaal zijne lievelingsplekjes bezoeken ; vooral wenschte hij nog eens het kasteel te bezichtigen, welks gekante torens boven het geheele dal uitstaken en dat hij uit het venster van zijne kamer, door het doorschijnend gebladerte heen, bemerkte.

Het was, zooals ik reeds zegde, eene gothieke burcht, die op het vlak van eenen heuvel, in het schilderachtigste en wildste gedeelte van het land gebouwd was. Den weg daarheen sloeg men langs smalle paden in, die met kreupelhout begroeid, door overstroomingen uitgehold waren, zoodat alleen geiten ze met zekeren tred konden beklimmen. De jonge schilder had dit tot het gewone doel zijner wandelingen en mijmeringen gemaakt. Door de eenzaamheid, die rond deze oude ridderwoning heerschte, meende hij eerst dat zij onbewoond was, doch op zekeren avond had hij de venstersverlicht gezien en twee rijzige schaduwen bemerkt, die zich op de witte gordijnen teekenden ; toen had hij eene vronwenstem gehoord met pianospel verzeld, wier droeve, ernstige toon treurig in de avondstilte klonk.

Wie woonde binnen die muren ? Frederik, vol illusien, had zich wel gewacht hieromtrent eenig nader bericht in te winnen, uit vrees dat de dichterlijke beelden, waarmede hij nu naar hartelust dit verblijf bevolkte, bij den konden adem der werkelijkheid verdwijnen mochten.

Den dag voor zijn vertrek, maakte hij van een dier schoone achtermiddagen gebruik, waarmee de zon ons aanwel toeroept, om een laatsten pelgrimstocht naar de oude burcht te doen. Toen hij aan den voet van het heuvelblak kwam, zag hij eene groep die zijne grootste opleettendheid trok.

Op het mos van eene zodenbank was een jong meisje tusschen twee grijsaard met witte haren en eene nog jonge en schoone vronw gezeten, die haar met ongerusten blik bewaakten. Toen Frede-